

EGZEMPLARZ NR 4

"PROARCH"
PRACOWNIA PROJEKTOWO-BUDOWLANA
mgr inż. arch. Leszek Gałczewski
28-300 Jędrzejów; ul. Szansa 14
NIP 656-106-30-01; Regon 292367376
tel. /041/ 386-44-78

REMONT ELEWACJI ŚCIAN WIRYDARZA NA TERENIE KLASZTORU OO CYSTERSÓW W JĘDRZEJOWIE

PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU
PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY
KAT. X — budynki kultu religijnego, k=6,0, w=2,5

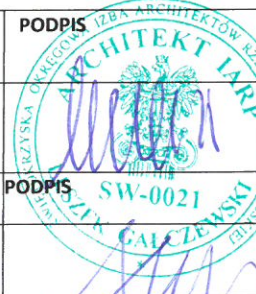
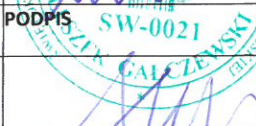
INWESTOR: ARCHIOPACTWO OO CYSTERSÓW W JĘDRZEJOWIE, 28-300 JĘDRZEJÓW,
UL. KLASZTORNA 20
ADRES INWESTYCJI: JĘDRZEJÓW, UL. KLASZTORNA 20 , DZIAŁKA NR 10 OBRĘB 0003

Niniejszy załącznik stanowi integralną część decyzji Starosty Jędrzejowskiego
Numer decyzji
z dnia 22.12.2022
znak BA.640.1.256.2023
o zatwierdzeniu projektu budowlanego
i udzieleniu pozwolenia na budowę

OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA I PROJEKTANTA SPRAWDZAJĄCEGO:

My niżej podpisani oświadczamy, że niniejszy projekt budowlany wykonany został zgodnie z ustawą Prawo Budowlane, przepisami odrębnymi, polskimi normami oraz wszelkimi zasadami wiedzy technicznej.

L.P	BRANŻA – TYTUŁ OPRACOWANIA	PROJEKTOWAŁ	NR UPRAWNIEN	DATA	PODPIS
1.	PZT, PROJEKT ARCHITEKTONICZNO - BUDOWLANY	Główny projektant mgr inż. arch. Leszek Gałczewski	KL/29/87, KL/33/94	10.2022	
L.P	BRANŻA – TYTUŁ OPRACOWANIA	SPRAWDZIŁ:	NR UPRAWNIEN	DATA	PODPIS
2.	PZT, PROJEKT ARCHITEKTONICZNO - BUDOWLANY	Sprawdzający: mgr inż. arch. Joanna Cwiertak	KI-149/93 GP.11.63/60/75	10.2022	

Załącznik nr 1 do
Świętokrzyskiego Wojewódzkiego
Konserwatora Zabytków w Kielcach

dnia 22.12.2022
Znak UM.B.5142.216.2022
Świętokrzyskiego Wojewódzkiego
Konserwatora Zabytków w Kielcach

mgr Joanna Modras

STAROSTWO POWIATOWE
w Jędrzejowie
Wydział Budownictwa i Architektury

REMONT ELEWACJI WIRYDARZA – KLASZTOR OO CYSTERSÓW W JĘDRZEJOWIE**SPIS ZAWARTOŚCI - ŁĄCZNY:**

L.P.	RODZAJ I TYTUŁ OPRACOWANIA	STRONY
	CZEŚĆ OGÓLNA:	
01.	Strona – karta tytułowa	
02.	Spis zawartości łączny	
03.	Uprawnienia i zaświadczenia projektanta	
04.	Uprawnienia i zaświadczenie sprawdzającego	
05.	Oświadczenie projektanta PZT i PAB o sporządzeniu projektu	
06.	Oświadczenie sprawdzającego PZT i PAB o sporządzeniu projektu	
	PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU	
07.	Część opisowa – opis techniczny	
08.	Informacja o obszarze oddziaływania	
09.	Mapa zasadnicza - czysta	
10.	Projekt zagospodarowania terenu – cz. graficzna	
11.	PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY:	
	Architektura:	
12.	Inwentaryzacja i opinia techniczna - opis	
13.	-1IN/Rzut parteru	
14.	-2IN/Elewacja południowa	
15.	-3IN/Elewacja zachodnia	
16.	-4IN/Elewacja północna	
17.	Architektura - opis	
18.	-1A/Plan wirydarza	
19.	-2A/Elewacja południowa - projekt	
20.	-3A/Elewacja zachodnia - projekt	
21.	-4A/Elewacja północna - projekt	
	OPINIE, UZGODNIENIA, POZWOLENIA I INNE DOKUMENTY	
27.	Informacja BIOZ	

NUMERACJĘ STRON NANIESIONO KOLOREM CZERWONYM

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Świętokrzyska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ

(wypis z listy architektów)

Świętokrzyska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

magister inżynier architekt Leszek Antoni Gałczewski

posiadający kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **KL-29/87, KL-33/94**, jest wpisany na listę członków Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **SW-0021**.

Członek czynny od: 25-02-2002 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 27-01-2022 r. Kielce.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-04-2023 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Alicja Bojarowicz, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

SW-0021-1555-8873-9CF8-FF1A

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM
mgr inż. arch. Leszek Gałczewski
Dr. bud. KL-29/87, KL-33/94

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

STAROSTWO POWIATOWE
w Jędrzejowie
Wydział Budownictwa i Architektury

W. WOJEWODZK.

w Kielcach

Planowania Przestrzennego

Statystyki, Architektury

Historii Budownictwa

Nr ewid. KL-29/87.

Kielce, 1987 - 03 - 04

STWIERDZENIE PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO

do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Na podstawie § 13 ust. 1 pkt 1, § 4 ust. 1 i 2, § 7 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie /Dz.U.Nr 8, poz. 46/ stwierdza się, że

OBYWATEL GAŁCZEWSKI LESZEK
MAGISTER INŻYNIER ARCHITEKT

urodzony dnia 7 stycznia 1954 r. w Jędrzejowie

posiada przygotowanie zawodowe, upoważniające do wykonywania samodzielnej funkcji projektanta w specjalności architektonicznej

OBYWATEL GAŁCZEWSKI LESZEK jest upoważniony do:

- 1/ sporządzania projektów w zakresie rozwiązań:
 - a/ architektonicznych wszelkich obiektów budowlanych,
 - b/ konstrukcyjno - budowlanych obiektów budowlanych w budownictwie osób fizycznych z wyłączeniem konstrukcji fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczalnych
- 2/ w budownictwie osób fizycznych - do kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego obiektów budowlanych z wyłączeniem konstrukcji fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczalnych.

Otrzymuje :

Ob. Leszek Gałczewski
ul. B. Krzywoustego 8/29
28-300 Jędrzejów.

LESZEK GAŁCZEWSKI
DYREKTOR WYDZIAŁU

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM
mgr inż. arch. Leszek Gałczewski
upr. bud. KL-29/87, KL-33/92

STAROSTWO POWIATOWE
w Jędrzejowie
Wydział Budownictwa i Architektury

Kielce, 1994 - 01 - 19

Nr ewid. KI- 33/94

STWIERDZENIE PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO
do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Na podstawie § 13 ust. 1 pkt 1, § 4 ust. 1 i 2, § 2 ust. 1 pkt 1, § 7, § 5 ust. 1 pkt 1, § 6 ust. 1, § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie /Dz.U.Nr 8, poz. 46 - z późniejszymi zmianami/ stwierdza się, że

PAN GAŁCZEWSKI LESZEK

magister inżynier architekt.

urodzony dnia 7 stycznia 1954 r. w Jędrzejowie
posiada przygotowanie zawodowe, upoważniające do wykonywania samodzielnej funkcji projektanta oraz kierownika budowy i robót w specjalności architektonicznej.

PAN GAŁCZEWSKI LESZEK jest upoważniony do:

1/sprzeczania projektów w zakresie rozwiązań:

- a/ architektonicznych wszelkich obiektów budowlanych,
- b/ konstrukcyjno- budowlanych w zakresie obiektów budowlanych o powszechnie znanych rozwiązaniach konstrukcyjnych i schematach technicznych, z wyłączeniem fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczalnych,

2/kierowania, nadzoru i kontrolowania budowy i robót, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego - w zakresie objętym specjalnością architektoniczną.

Otrzymuje:

Pan Leszek Gałczewski
ul. B. Krzywoustego 8/29
28-300 Jędrzejów

Z up. WOJEWODY

mgr inż. arch. Leszek Kowalski
I-ty Dyrektor Wydziału Gospodarki Przestrzennej
Główny Architekt Wojewódzki

w1

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM
mgr inż. arch. Leszek Gałczewski
upr. bud. KL-29/87, KL-33/94

STAROSTWO POWIATOWE
w Jędrzejowie
Wydział Budownictwa i Architektury

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Świętokrzyska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ

(wypis z listy architektów)

Świętokrzyska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

magister inżynier architekt Joanna Maria Ćwiertak

posiadająca kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **GP.II-63/60/75, KL-149/93**,
jest wpisana na listę członków Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **SW-0012**.

Członek czynny od: 25-02-2002 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 31-01-2022 r. Kielce.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-06-2023 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Alicja Bojarowicz, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

SW-0012-837D-BF2E-84B8-986Y

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM
mgr inż. arch. Leszek Górczewski
upr. bud. KL-24/87, KL-33/84

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

STAROSTWO POWIATOWE
w Jędrzejowie
Wydział Budownictwa i Architektury

URZĄD WOJEWÓDZKI
w KIELCACH
Wydział Gospodarki Przestrzennej
25-955 KIELCE
tel. 457-18.219-42

Kielce, 1993 - 04 - 28

Nr ewid. Kl- 149/93

STWIERDZENIE PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO
do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Na podstawie § 13 ust. 1 pkt 1, § 4 ust. 1 i 2, § 7, § 13 ust. 1 pkt 1, § 5 ust. 1 pkt 1, § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975r w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie /Dz.U.Nr 8, poz. 46 - z późniejszymi zmianami/ stwierdza się że

PANI ĆWIERTAK JOANNA
magister inżynier architekt

urodzona dnia 19 sierpnia 1947 r. w Ostrowcu Sw.
posiada przygotowanie zawodowe, upoważniające do wykonywania samodzielnej funkcji projektanta oraz kierownika budowy i robót w specjalności architektonicznej.

PANI ĆWIETAK JOANNA - jest upoważniona do:

1/sporządzania projektów w zakresie rozwiązań:

- a/architektonicznych wszelkich obiektów budowlanych,
- b/konstrukcyjno-budowlanych w zakresie obiektów budowlanych o powszechnie znanych rozwiązaniach konstrukcyjnych i schematach technicznych, z wyłączeniem fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczalnych,

2/kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy i robót, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego obiektów budowlanych - w zakresie objętym specjalnością architektoniczną.

Otrzymuje:

Pani Joanna Ćwiertak
ul. Słoneczna 23/100
25-731 - Kielce

Z up. WOJEWODY

mgr inż. arch. Włodek Kowalski
I-os Dyrektor Wydziału Gospodarki Przestrzennej
Główny Architekt Wojewódzki

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

STAROSTWO POWIATOWE mgr inż. arch. Leszek Górczewski
w Jędrzejowie
Wydział Budownictwa i Architektury

URZĄD WOJEWÓDZKI
W KIELCACH

Wydział Gospodarki Terenowej
i Ochrony Środowiska

Znak: GP.II-63/60/75

Kielce, dn. ... 8 lipca 1975.

Polecono

DECYZJA

Na podstawie § 2 ust.1 pkt 1, § 4 ust.1 i 2, § 7 i § 13 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie /Dz.U. Nr 8, poz.46/ stwierdza się, że

Obywatelka Joanna Maria CHWIST - magister inżynier architekt urodzona dnia 19 sierpnia 1947 r. w Ostrowcu-Swiętokrzyskim posiada przygotowanie zawodowe, upoważniające do wykonywania samodzielnej funkcji projektanta w specjalności architektonicznej.

Obywatelka Joanna Maria CHWIST jest upoważniona do :

- 1/ sporządzania projektów w zakresie rozwiązań:
 - a/ architektonicznych wszelkich obiektów budowlanych,
 - b/ konstrukcyjno-budowlanych obiektów budowlanych w budownictwie osób fizycznych, z wyłączeniem konstrukcji fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczalnych,
- 2/ w budownictwie osób fizycznych - do kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego obiektów budowlanych - z wyłączeniem - konstrukcji fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczalnych.

Otrzymują:

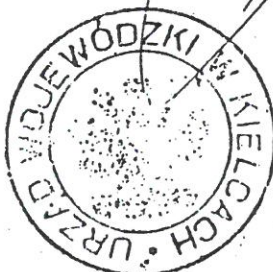
Mgr inż. Joanna Maria CHWIST

K i e l c e

ul. Szkolna 39/79

Z up. WOJEWODY

Mgr inż. Leszek Gałczewski
WICEDYREKTOR WYDZIAŁU

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

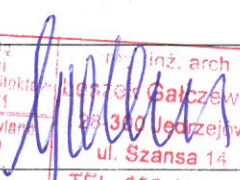
mgr inż. arch. Leszek Gałczewski
upr. bud. KL-29/87, KL-33/94

STAROSTWO POWIATOWE
w Jędrzejowie
Wydział Budownictwa i Architektury

Jędrzejów, 30.10.2022

OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA

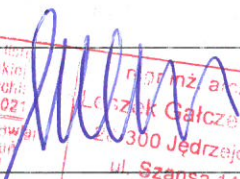
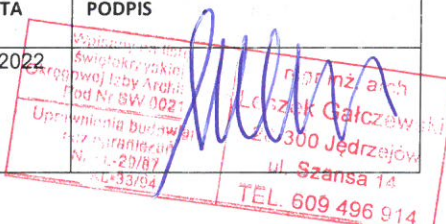
Ja niżej podpisany, jako projektant opracowania pod nazwą „Projekt remontu elewacji ścian wirydarza na terenie klasztoru OO Cystersów w Jędrzejowie **oświadczam**, że niniejszy **projekt zagospodarowania terenu** sporządzony został zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej

L.P.	BRANŻA – TYTUŁ OPRACOWANIA	PROJEKTOWAŁ	NR UPRAWNIEŃ	DATA	PODPIS
1.	PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU – GŁ. PROJEKTANT	mgr inż. arch. Leszek Gałczewski	KL/29/87, KL/33/94	10/2022	 Miejsce na stamp: Miejscowy na listę Świąteczny Okręgowy Izby Architektów Pod Nr SW-0021 Uprawnienia budowlane z wyłączeniem KL/29/87 KL/33/94 inż. arch. Leszek Gałczewski ul. Szansa 14 Jędrzejów 34-300 TEL. 609 496 914

Jędrzejów, 30.10.2022

OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA

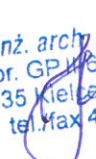
Ja niżej podpisany, jako projektant opracowania pod nazwą „Projekt remontu elewacji ścian wirydarza na terenie klasztoru OO Cystersów w Jędrzejowie **oświadczam**, że niniejszy **projekt architektoniczno - budowlany** sporządzony został zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej

L.P	BRANŻA – TYTUŁ OPRACOWANIA	PROJEKTOWAŁ	NR UPRAWNIEŃ	DATA	PODPIS
1.	PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY- GŁ. PROJEKTANT	mgr inż. arch. Leszek Gałczewski	KL/29/87, KL/33/94	10/2022	

Jędrzejów, 30.10.2022

OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA SPRAWDZAJĄCEGO

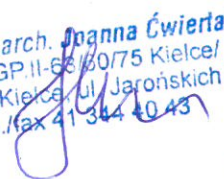
Ja niżej podpisany, jako projektant opracowania pod nazwą „Projekt remontu elewacji ścian wirydarza na terenie klasztoru OO Cystersów w Jędrzejowie **oświadczam**, że niniejszy **projekt zagospodarowania terenu** sporządzony został zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej

L.P.	BRANŻA – TYTUŁ OPRACOWANIA	PROJEKTOWAŁ	NR UPRAWNIEŃ	DATA	PODPIS
1.	PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU – SPRAWDZAJĄCY	mgr inż. arch. Joanna Ćwiertak	KL/149/93	10/2022	 mgr inż. arch. Joanna Ćwiertak /Upr. GP 163/60/75 Kielce/ 25-335 Kielce, ul. Jarońskich 3 tel./fax 41 344 40 43

Jędrzejów, 30.10.2022

OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA SPRAWDZAJĄCEGO

Ja niżej podpisana, jako projektant sprawdzający opracowania pod nazwą „Projekt remontu elewacji ścian wirydarza na terenie klasztoru OO Cystersów w Jędrzejowie **oświadczam**, że niniejszy **projekt architektoniczno - budowlany** sporządzony został zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej

L.P	BRANŻA – TYTUŁ OPRACOWANIA	PROJEKTOWAŁ	NR UPRAWNIEŃ	DATA	PODPIS
1.	PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY- SPRAWDZAJĄCY	mgr inż. arch. Joanna Ćwiertak	KL/149/93	10/2022	 mgr inż. arch. Joanna Ćwiertak /Upr. GP II-68/60/75 Kielce/ 25-335 Kielce, ul. Jarońskich 1 tel./fax 41 344 40 43

REMONT ELEWACJI ŚCIAN WIRYDARZA NA TERENIE KLASZTORU OO CYSTERSÓW W JĘDRZEJOWIE

PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU OPIS

1. Podstawa formalna opracowania

Opracowanie wykonano dla potrzeb projektu remontu elewacji wirydarza, na podstawie zlecenia inwestora. Wykorzystano materiały archiwalne oraz opracowania autora z ostatnich 25 lat dotyczące tego obiektu.

2. Przedmiot opracowania.

Przedmiotem opracowania jest jedna z najstarszych części zespołu klasztornego – zabytkowy wirydarz otoczony krużgankami pochodzącymi z pierwszego założenia klasztoru cysterskiego, którego budowa trwała od przybycia cystersów do Brzeżnicy około roku 1148 do roku 1210 – poświęcenia obiektu sakralnego przez ówczesnego biskupa krakowskiego Wincentego Kadłubka.

3. Charakterystyka ogólna obiektu:

Wirydarz klasztorny, będący przedmiotem niniejszego opracowania, jest jednym z najstarszych ale i najważniejszych elementów zespołu klasztoru OO Cystersów. Z trzech stron otaczają go krużganki. Część krużganku wschodniego została wraz ze skrzydłem wschodnim klasztoru rozebrana przez władze carskie na początku XX wieku, przed pierwszą wojną światową.

4. Rys historyczny:

Krużganki klasztorne otaczające wirydarz powstały prawdopodobnie w pierwszej fazie budowy klasztoru. Zostały rozplanowane zgodnie z założeniami planu św. Bernarda. Pierwotnie były parterowe, dopiero, prawdopodobnie, w czasie późniejszych przebudów (przypuszczalnie w trakcie przebudowy prowadzonej przez opata Mikołaja Odrowąża- zostały nadbudowane.

W XV wieku, w trakcie znanego z historii trzęsienia ziemi w Małopolsce (ok. 1460r.) runęły sklepienia w nawie głównej. Prawdopodobnie wówczas popękały ściany klasztorne. Z tych czasów pochodzą szkarpy w wirydarzu (podobnie jak w południowo zachodnim narożniku budynku klasztornego).

Z czasów wspomniane przebudowy pod patronatem Mikołaja Odrowąża na elewacji ścian wirydarza pojawił się płaszcz ceglany z charakterystycznym wątkiem x cegły gotyckiej z trójkątnie fazowanymi fugami.

Od kasaty klasztoru w roku 1817, a już szczególnie po opuszczeniu opactwa przez ostatnich cystersów (w roku 1856) budynek ulegał dewastacji. Na początku XX wieku, władze carskie postanowiły rozebrać najcenniejszą część budowli – skrzydło wschodnie z refektarzem i fraternią i wschodnim krużgankiem klasztornym. Po odzyskaniu niepodległości przeniesiono główne wejście na stronę południową, wykorzystując niewielki fragment dawnego krużganka wschodniego na kruchtę.

W roku 2000r w ramach pomocy finansowej udzielonej przez Fundację Polsko-Niemieckie Pojednanie wirydarz poddano pracom remontowym. Ze względu na ograniczone środki szereg elementów odłożono w czasie. Wymieniono wówczas okna na parterze i część okien na piętrze, odnowiono wątek ceglany i wątki kamienne.

5. Istniejący stan zagospodarowania działki

a/powierzchnia, kształt działki i usytuowanie w stosunku do stron świata:

Działka inwestora na której zlokalizowany jest przedmiotowy obiekt obejmuje powierzchnię około 10 ha. Obszar objęty opracowaniem dotyczy tylko fragmentu między krużgankami.

b/istniejąca obsługa komunikacyjna:

Działka obsługiwana jest z ulicy Klasztornej poprzez wewnętrzną drogę .

c/istniejąca zabudowa i infrastruktura:

Na działce w chwili obecnej istnieje następująca zabudowa :

a/zabudowa kubaturowa:

- budynek klasztoru i kościoła
- dzwonnica
- budynek mieszkalny klasztorny wolnostojący
- zabudowania gospodarcze.

b/istniejąca infrastruktura:

- Przyłącze wodociągowe
- Przyłącze kanalizacji sanitarnej
- Przyłącze energetyczne kablowe

6. Projektowane zagospodarowanie:

a/kształt i forma zabudowy, wysokość:

Projektowany zakres remontu elewacji wirydarza nie ma istotnego wpływu na zagospodarowanie terenu. Generalnie kształt i forma istniejącej zabudowy nie ulegnie zmianie. P

b/usytuowanie budynku:

Usytuowanie budynku nie zmieni się .

c/ukształtowanie terenu:

Teren na którym usytuowany jest wirydarz, będący przedmiotem opracowania – jest płaski

d/projektowane elementy zagospodarowania:

-nie projektuje się nowych elementów zagospodarowania

f/projektowane uzbrojenie terenu:

-w związku z remontem elewacji wirydarza nie projektuje się nowych elementów uzbrojenia terenu:

g/odprowadzenie wód powierzchniowych:

wody opadowe odprowadzane będą, jak dotychczas, do istniejącej sieci kanalizacji deszczowej

h/projektowana zielen:

W związku z zakresem remontu nie projektuje się nowych elementów zieleni. Istniejącą zielen należy odpowiednio zabezpieczyć na czas remontu a po jego zakończeniu przywrócić stan sprzed remontu.

i/miejsce do gromadzenia odpadków stałych:

Na działce stacji istnieje miejsce do gromadzenia odpadków stałych, które jest wystarczające do obsługi remontowanego wirydarza.

j/klasa i pochodzenie gruntu zalegającego pod projektowaną zabudową:

Zgodnie z uzyskaną informacją nie zachodzi konieczność wyłączenia gruntu z produkcji rolnej i leśnej.

1. ZESTAWIENIE POWIERZCHNI (BILANS TERENU)

1	Powierzchnia działki	10.277,00 m ²
2	Powierzchnia objęta opracowaniem	1.045,00 m ²
3	Powierzchnia utwardzona	Bez zmian
4	Powierzchnia zieleni	Bez zmian

6. DANE INFORMUJĄCE O OCHRONIE TERENU:

Obiekt przewidziany do przebudowy jak i otaczający go najbliższy teren są wpisane do rejestru zabytków .

7. DANE OKREŚLAJĄCE WPŁYW EKSPLOATACJI GÓRNICZEJ:

Działka na której jest realizowana niniejsza inwestycja , jest zlokalizowana poza terenem górniczym, w związku z tym realizacja przedsięwzięcia inwestycyjnego nie podlega wymogom i uwarunkowaniom określonym w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo Górnicze i Geologiczne (Dz. U. z 1994 r. Nr 27 poz. 96 z późniejszymi zmianami)

8.DANE O CHARAKTERZE I CECHACH ZAGROŻEŃ DLA ŚRODOWISKA ZDROWIA:

Zgodnie zapisem z § 11 rozporządzenia ministra infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. budynek zaprojektowano poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości określonych w przepisach odrębnych,

Na terenie działki inwestora nie występują:

- 1) szkodliwe promieniowanie i oddziaływanie pól elektromagnetycznych,
- 2) hałas i drgania (wibracje),
- 3) zanieczyszczenie powietrza,
- 4) zanieczyszczenie gruntu i wód,
- 5) powodzie i zalewanie wodami opadowymi,
- 6) osuwiska gruntu, lawiny skalne i śnieżne,
- 7) szkody spowodowane działalnością górniczą.

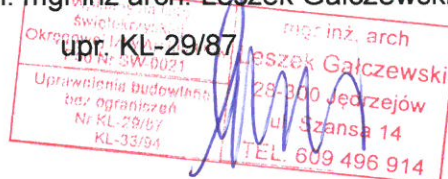
Projektowana inwestycja – budynek administracyjny – nie stanowi, w myśl przepisów odrębnych, zagrożenia dla środowiska i zdrowia użytkowników obiektu i jego otoczenia.

9. OKREŚLENIE KATEGORII BUDYNKU:

Na podstawie załącznika do ustawy z dnia 7 lipca 1994r Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 Nr 207 poz. 2016), określa się następujące parametry budynku:

-kategoria obiektu budowlanego	– IX (budynki kultury)
-współczynnik kategorii obiektu (k)	- 4,0
-współczynnik wielkości obiektu(w)	- 1,0

Projektował: mgr inż. arch. Leszek Gałczewski

**INWENTARYZACJA I EKSPERTYZA TECHNICZNA
STANU ZACHOWANIA, BEZPIECZEŃSTWA I PRZYDATNOŚCI DO
UŻYTKOWANIA ELEWACJI ŚCIAN WIRYDARZA NA TERENIE
KLASZTORU OO CYSTERSÓW W JĘDRZEJOWIE
SPORZĄDZONA NA POTRZEBY REMONTU**

Spis zawartości:

1/Inwentaryzacja i ekspertyza – część opisowa

Rys. 1/IN	-	plan wirydarza
Rys. 2/IN	-	elewacja wschodnia
Rys. 3/IN	-	elewacja południowa
Rys. 4/IN	-	elewacja zachodnia

1. Podstawa formalna opracowania

Opracowanie wykonano dla potrzeb projektu remontu elewacji wirydarza, na podstawie zlecenia inwestora. Wykorzystano materiały archiwalne oraz opracowania autora z ostatnich 25 lat dotyczące tego obiektu.

2. Przedmiot opracowania.

Przedmiotem opracowania jest jedna z najstarszych części zespołu klasztornego – zabytkowy wirydarz otoczony krużgankami pochodzącymi z pierwszego założenia klasztoru cysterskiego, którego budowa trwała od przybycia cystersów do Brzeźnicy około roku 1148 do roku 1210 – poświęcenia obiektu sakralnego przez ówczesnego biskupa krakowskiego Wincentego Kadłubka.

Fot. 1 Widok klasztoru z lotu ptaka – lata 30 te XX wieku.

3. Cel i zakres opracowania:

Celem opracowania jest uzyskanie możliwej na tym etapie oceny dotyczącej stanu obiektu, jego elementów, wskazanie zakresu i sposobu wykonania robót remontowych.

4. Materiały wyjściowe:

- Wizje lokalne obiektu.
- Dokumentacja fotograficzna

- Inwentaryzacja ortofotograficzna opracowana przez Pracownię Projektowo-Budowlaną „PROARCH” w roku 2022.

5. Charakterystyka ogólna budynku:

Wirydarz klasztorny, będący przedmiotem niniejszego opracowania, jest jednym z najstarszych ale i najważniejszych elementów zespołu klasztoru OO Cystersów. Z trzech stron otaczają go krużganki. Część krużganku wschodniego została wraz ze skrzydłem wschodnim klasztoru rozebrana przez władze carskie na początku XX wieku, przed pierwszą wojną światową.

6. Rys historyczny:

Krużganki klasztorne otaczające wirydarz powstały prawdopodobnie w pierwszej fazie budowy klasztoru. Zostały rozplanowane zgodnie z założeniami planu św. Bernarda. Pierwotnie były parterowe, dopiero, prawdopodobnie, w czasie późniejszych przebudów (przypuszczalnie w trakcie przebudowy prowadzonej przez opata Mikołaja Odrowąża- zostały nadbudowane.

W XV wieku, w trakcie znanego z historii trzęsienia ziemi w Małopolsce (ok. 1460r.) runęły sklepienia w nawie głównej. Prawdopodobnie wówczas popękały ściany klasztorne. Z tych czasów pochodzą szkarpy w wirydarzu (podobnie jak w południowo zachodnim narożniku budynku klasztornego). Z czasów wspomniane przebudowy pod patronatem Mikołaja Odrowąża na elewacji ścian wirydarza pojawił się płaszcz ceglany z charakterystycznym wątkiem x cegły gotyckiej z trójkątnie fazowanymi fugami.

Od kasaty klasztoru w roku 1817, a już szczególnie po opuszczeniu opactwa przez ostatnich cystersów (w roku 1856) budynek ulegał dewastacji. Na początku XX wieku, władze carskie postanowiły rozebrać najcenniejszą część budowli – skrzydło wschodnie z refektarzem i fraternią i wschodnim krużgankiem klasztornym. Po odzyskaniu niepodległości przeniesiono główne wejście na stronę południową, wykorzystując niewielki fragment dawnego krużganka wschodniego na kruchtę.

W roku 2000r w ramach pomocy finansowej udzielonej przez Fundację Polsko-Niemieckie Pojednanie wirydarz poddano pracom remontowym. Ze względu na ograniczone środki szereg elementów odłożono w czasie. Wymieniono wówczas okna na parterze i część okien na piętrze, odnowiono wątek ceglany i wątki kamienne.

7. Opis i stan techniczny elewacji wirydarza:

7.1. Elewacja południowa:

Elewacja południowa, rozdzielona niewielką odsadzką pokrytą dachówką ceramiczną na część parterową i piętrową. Na parterze cztery okna późnoromańskie o łagodnym ale ostrołukowym zwieńczeniu sklepienia, nieotwieralne, zrealizowane w 2000 roku, na piętrze cztery okna prostokątne, dwuskrzydłowe, sześciokwaterkowe nie osiowe w stosunku do okien na parterze.

Prawie w całości pokryta tynkiem wapiennym, wykonanym w trakcie remontu w roku 2000. Tynk po dwudziestu latach eksploatacji przebarwiony, w rejonie rur spustowych spuchnięty, w licznych miejscach odspojony. W dolnej partii przemalowany w trakcie późniejszej naprawy. Na wysuniętych szkarpach tynk całkowicie zniszczony w wyniku spływających wód opadowych. Kamienne parapety okienne w kilku miejscach uszkodzone z widocznymi uszczerbkami. Wątki kamienne na szkarpach – do uzupełnienia i naprawy.

7.2. Elewacja zachodnia:

Elewacja zachodnia o nierozdzielonej części parteru i piętra. Na parterze cztery okna późnoromańskie o łagodnym ale ostrołukowym zwieńczeniu sklepienia, nieotwieralne, zrealizowane w 2000 roku, na piętrze pięć okien prostokątnych, dwuskrzydłowych, sześciokwaterkowych nie osiowych w stosunku do okien na parterze.

Elewacja w trzech czwartych pokryta tynkiem wapiennym w jednej czwartej z odsłoniętym oryginalnym wątkiem ceglanych pochodzącym z przeprowadzonej w XV wieku przez opata Mikołaja Odrowąża z Rembieszyc „gotykizacji” części klasztoru i kościoła. Tynk po dwudziestu latach eksploatacji przebarwiony, w rejonie rur spustowych spuchnięty, w licznych miejscach odspojony. W dolnej partii przemalowany w trakcie późniejszej naprawy. Na wysuniętej szkarpie tynk całkowicie zniszczony w wyniku spływających wód opadowych. Kamienne parapety okienne w kilku miejscach uszkodzone z widocznymi uszczerbkami. Wątki kamienne na szkarpach – do uzupełnienia i naprawy.

7.2. Elewacja północna:

Elewacja północna. Na parterze cztery okna późnoromańskie o łagodnym ale ostrołukowym zwieńczeniu sklepienia, nieotwieralne, zrealizowane w 2000 roku, na piętrze trzy okna łukowe trzyskrzydłowe, dziewięciokwaterkowe nie osiowe w stosunku do okien na parterze. Dwie szkarpy wysokie, dochodzące do okapu, jedna środkowa do wysokości parteru.

Elewacja w całości pokryta tynkiem wapiennym, wykonanym w trakcie remontu w roku 2000. Tynk po dwudziestu latach eksploatacji przebarwiony, w rejonie rur spustowych spuchnięty, w licznych miejscach odspojony. W dolnej partii przemalowany w trakcie późniejszej naprawy. Na wysuniętych szkarpach tynk całkowicie zniszczony w wyniku spływających wód opadowych. Kamienne parapety okienne w kilku miejscach uszkodzone z widocznymi uszczerbkami.

8. Program prac konserwatorskich opracowany przez mgr dzieł sztuki Marcina Cibę, konserwatora zabytków:

1. Po postawieniu rusztowań należy dokonać dokładnych oględzin stanu zachowania tynków, odsłoniętych wątków kamiennych; należy wykonać dokumentację fotograficzną;
2. Usunięcie mechaniczne dotychczasowej wyprawy tynkowej oraz doczyszczanie wątku z pozostałości poprzedniego tynku; następnie należy sprawdzić stan zachowania wątku kamienno-ceglanego oraz spoin; należy wykonać dokumentację fotograficzną ilustrującą stan zachowania wątku kamiennego i ceglanego;
3. Przeprowadzenie impregnacji odsłoniętego muru kamiennego i ceglanego przy pomocy preparatu Primer Hydro SF firmy Remmers – rozpuszczalnikowy preparat do wzmacniania kamienia oparty na estrach kwasu krzemowego. Primer Hydro SF reaguje z wodą znajdującą się w systemie porów, względnie z wilgocią atmosferyczną. Wytrąca się przy tym czysto mineralny, amorficzny, uwodniony żel dwutlenku krzemu, stanowiący spoiwo. Mineralne spoiwo krzemionkowe zastępuje utracone w wyniku wietrzenia spoiwo pierwotne. Po jednym dniu przemyć preparatem Combi WR rozcieńczonym wodą 1:1, aby przyspieszyć wytrącanie żelu krzemionkowego.
4. W razie stwierdzenia ubytków: wykonanie uzupełnień wątku kamiennego muru, łamanym kamieniem wapiennym odpowiadającym oryginałowi, na zaprawie wapienno-piaskowej; analogicznie wątku ceglanego muru, cegłą tego samego wymiaru odpowiadającemu

REMONT ELEWACJI ŚCIAN WIRYDARZA NA TERENIE KLASZTORU OO CYSTERSÓW W JĘDRZEJOWIE

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY OPIS

1. Podstawa formalna opracowania

Opracowanie wykonano dla potrzeb projektu remontu elewacji wirydarza, na podstawie zlecenia inwestora. Wykorzystano materiały archiwalne oraz opracowania autora z ostatnich 25 lat dotyczące tego obiektu.

2. Przedmiot opracowania.

Przedmiotem opracowania jest jedna z najstarszych części zespołu klasztornego – zabytkowy wirydarz otoczony krużgankami pochodzącymi z pierwszego założenia klasztoru cysterskiego, którego budowa trwała od przybycia cystersów do Brzeźnicy około roku 1148 do roku 1210 – poświęcenia obiektu sakralnego przez ówczesnego biskupa krakowskiego Wincentego Kadłubka.

3. Charakterystyka ogólna obiektu:

Wirydarz klasztorny, będący przedmiotem niniejszego opracowania, jest jednym z najstarszych ale i najważniejszych elementów zespołu klasztoru OO Cystersów. Z trzech stron otaczają go krużganki. Część krużganku wschodniego została wraz ze skrzydłem wschodnim klasztoru rozebrana przez władze carskie na początku XX wieku, przed pierwszą wojną światową.

4. Rys historyczny:

Krużganki klasztorne otaczające wirydarz powstały prawdopodobnie w pierwszej fazie budowy klasztoru. Zostały rozplanowane zgodnie z założeniami planu św. Bernarda. Pierwotnie były parterowe, dopiero, prawdopodobnie, w czasie późniejszych przebudów (przypuszczalnie w trakcie przebudowy prowadzonej przez opata Mikołaja Odrowąża- zostały nadbudowane.

W XV wieku, w trakcie znanego z historii trzęsienia ziemi w Małopolsce (ok. 1460r.) runęły sklepienia w nawie głównej. Prawdopodobnie wówczas popękały ściany klasztorne. Z tych czasów pochodzą szkarpy w wirydarzu (podobnie jak w południowo zachodnim narożniku

budynku klasztornego).

Z czasów wspomniane przebudowy pod patronatem Mikołaja Odrowąża na elewacji ścian wirydarza pojawił się płaszcz ceglany z charakterystycznym wątkiem x cegły gotyckiej z trójkątnie fazowanymi fugami.

Od kasaty klasztoru w roku 1817, a już szczególnie po opuszczeniu opactwa przez ostatnich cystersów (w roku 1856) budynek ulegał dewastacji. Na początku XX wieku, władze carskie postanowiły rozebrać najcenniejszą część budowli – skrzydło wschodnie z refektarzem i fraternią i wschodnim krużgankiem klasztornym. Po odzyskaniu niepodległości przeniesiono główne wejście na stronę południową, wykorzystując niewielki fragment dawnego krużganka wschodniego na kruchtę.

W roku 2000r w ramach pomocy finansowej udzielonej przez Fundację Polsko-Niemieckie Pojednanie wirydarz poddano pracom remontowym. Ze względu na ograniczone środki szereg elementów odłożono w czasie. Wymieniono wówczas okna na parterze i część okien na piętrze, odnowiono wątek ceglany i wątki kamienne.

5. Technologia wykonania robót remontowo-konserwatorskich, sporządzona na podstawie programu prac konserwatorskiego opracowanego przez mgr dzieł sztuki Marcina Cibę, konserwatora zabytków:

1. Po postawieniu rusztowań należy dokonać dokładnych oględzin stanu zachowania tynków, odsłoniętych wątków kamiennych; należy wykonać dokumentację fotograficzną;
2. Usunięcie mechaniczne dotychczasowej wyprawy tynkowej oraz doczyszczanie wątku z pozostałości poprzedniego tynku; następnie należy sprawdzić stan zachowania wątku kamienno-ceglanego oraz spoin; należy wykonać dokumentację fotograficzną ilustrującą stan zachowania wątku kamiennego i ceglanego;

W przypadku stwierdzenia pęknięć muru należy dokonać miejscowych napraw wg następującej technologii:

W miejscach pęknięć muru po wycięciu i odpyleniu spoin (po ok. 50 cm z obu stron rysy) i na głębokość ok. 6 cm, wprowadzić warstwę zaprawy mocującej a następnie kotwy śrubowe, dwubiegowe z nierdzewnej stali austenitycznej i przykryć warstwą w/w zaprawy. W szczelinę można wcisnąć sznur z pianki polietylenowej o zamkniętych komórkach o dobranej średnicy. Wypełnienie rys w murze wykonać czysto mineralną zaprawą zalewową. Sposób kotwienia narożnych pilastrów kamiennych do ceglanego muru wykonać wg. projektu konstruktorskiego.

- walcowane, skręcane kotwy śrubowe, dwubiegowe z nierdzewnej stali austenitycznej, np. Spiralanker Ø 6 mm, maks. przenoszona siła rozciągająca / granica rozciągliwości: 7,2 kN/6,0 kN, wydłużenie 5,1% moduł Younga: 156.000 N/mm² (rozmieścić zgodnie z orzeczeniem konstruktora)
- zaprawa mocująca kotwy. Jednoskładnikowa, odporna na siarczany, modyfikowana tworzywami sztucznymi, zawierająca hydraulicznie wiążące spoiwo, mikro krzemionkę oraz mineralne kruszywa.

Zużycie: 1,7 kg Spiralankermörtel M20/M30 /l wypełnianej przestrzeni

- zawieszina czysto mineralna, zgodna z zaleceniami WTA 4-3-98-D „Naprawa muru - stabilność, nośność”, wiąże bez skurczu, wypełniając pustki, wytrzymałość mechaniczna dostosowana do starych murów, wersja normalna lub mocna.

Zużycie: ok. 1,2 kg BSP3 lub BSP6 / Bohrlochsuspension /l wypełnianej pustki

Usunięcie rozmiękczonych pyłów i zabrudzeń z powierzchni dzwonnicy wykonać gorącą wodą/parą wodną pod niskim ciśnieniem z dodatkiem ok. 1% środka powierzchniowo-czynnego.

- preparat do dokładnego czyszczenia z lekkich zabrudzeń, kurzu, oleistych i

tlustych osadów na podłożach mineralnych, roztwór skutecznie działających środków powierzchniowo-czynnych, koncentrat, zawartość substancji powierzchniowo czynnych: ok. 10 %, odczyn pH: 11,5
Zużycie: ok. 50 g Clean SL / Schmutzlöser /m²

3. Przeprowadzenie impregnacji odsłoniętego muru kamiennego i ceglanego przy pomocy preparatu Primer Hydro SF firmy Remmers – rozpuszczalnikowy preparat do wzmacniania kamienia oparty na estrach kwasu krzemowego. Primer Hydro SF reaguje z wodą znajdującą się w systemie porów, względnie z wilgocią atmosferyczną. Wytrąca się przy tym czysto mineralny, amorficzny, uwodniony żel dwutlenku krzemu, stanowiący spoiwo. Mineralne spoiwo krzemionkowe zastępuje utracone w wyniku wietrzenia spoiwo pierwotne. Po jednym dniu przemyć preparatem Combi WR rozcieńczonym wodą 1:1, aby przyspieszyć wytrącanie żelu krzemionkowego.
4. W razie stwierdzenia ubytków: wykonanie uzupełnień wątku kamiennego muru, łamanym kamieniem wapiennym odpowiadającemu oryginałowi, na zaprawie wapienno-piaskowej; analogicznie wątku ceglanego muru, cegłą tego samego wymiaru odpowiadającemu oryginałowi, na zaprawie wapienno-piaskowej; W przypadku pęknięć struktury zostanie dobrany odpowiedni system naprawy po konsultacjach z konstruktorem.

4.1.Wzmocnienie ceglanego muru

Po skuciu tynków i bezpośrednio po ich splukaniu wodą, mur wzmocnić preparatem krzemianowym.

-preparat krzemianowy służący do wzmacniania murów ceglanych przed pokryciem zaprawami mineralnymi. Dobra penetracja na wstępnie namoczonych podłożach. Po jednym dniu przemyć preparatem Combi WR rozcieńczonym wodą 1:1, aby przyspieszyć wytrącanie żelu krzemionkowego.

Zużycie: a) wzmocnienie powierzchniowe przez nasączenie 0,5-1,0 kg Primer Hydro SF / Silikatfestiger/m²

b) iniekcja:30-50 kg Primer Hydro SF / Silikatfestiger/m³ muru

Przemurowanie luźnych partii muru

Wypełnienie ubytków i przemurowanie luźnych partii muru z zastosowaniem zaprawy dostosowanej do podłoża zasolonych i zawilgoconych. Jako zaprawę murarską zastosować odpowiednio dobrany materiał np. gotowy tynk renowacyjny-solochłonny SP Levell /Grundputz lub zaprawę recepturową, wapienno - cementową z domieszką uplastyczniającą i napowietrzającą.

-SP Levell /Grundputz – WTA tynk wyrównawczy i magazynujący sole. Nadaje się do stosowania jako zaprawa murarska o wysokiej porowatości. Stwardniały - magazynuje sole, jest odporny na siarczany i inne sole.

Zużycie ok. 9 kg/m²

5. Tynki zostaną wykonane w technice systemu tynkarskiego dedykowanego do obiektów zabytkowych wiodących producentów dostępnych na rynku (Keim czy Remmers) po uzgodnieniu z Komisją konserwatorską. Obrzutka oraz tynk właściwy przy opracowaniu powierzchni zgodnie z teksturą oryginalnych wypracowań tynku (należy uważnie dobrać sposób zacierania wierzchniej warstwy tynku, tak, aby osiągnąć pożądaną, lekko nierówną fakturę charakterystyczną dla historycznych wypraw). Partia tynków w obszarze przyziemia (ok. 1,5 m od powierzchni gruntu) powinna zostać wykonana w technologii WTA.

Do rekonstrukcji tynków na elewacji w miejscach zasolonych i zawilgoconych

zastosować lekkie tynki renowacyjne, na pozostałych powierzchniach wapienno-cementowe

Rekonstrukcja tynków na zasolonych podłożach

Zestaw przewidzianych do zastosowania w dolnej strefie elewacji dzwonnicy oraz w strefie szczytu, suchych tynków renowacyjnych wg. WTA składa się z następujących materiałów;

- zaprawa szczepna, odporna na zasolenia, do przygotowania podłoża pod tynk, przy narzucie półkryjącym.

Zużycie: 4 kg SP Prep / Vorspritzmörtel /m²

- tynk renowacyjny, hydrofobowy, przepuszczalny dla pary wodnej i przyspieszający wysychanie. Do naprawy i renowacji wilgotnych ścian. Min. grubość 1,5 cm.

Zużycie: 8,5 kg SP Top White / Sanierputz stara biel /m²/1cm

6. Rekonstrukcja tynków w miejscach niezasolonych

Powierzchnie murów niezasolonych pokryć tynkami zwykłymi.

- zaprawa szczepna, sucha zaprawa tynkarska, odporna na zasolenia, do przygotowania podłoża pod tynk przy narzucie półkryjącym.

Zużycie: 4 kg SP Prep/Vorspritzmörtel /m²

- tynk wapienno-cementowy, stosowany podczas renowacji niezasolonych ścian zewnętrznych i wewnętrznych.

Zużycie: 13 kg MS Fassadenputz /m² na każdy cm grubości

7. Wykonanie scalania tynków farbami laserunkowymi w kolorze starej bieli renomowanych firm Keim, Remmers lub analogicznych;

Na tynki nałożyć warstwę mineralnej zaprawy wyrównującej fakturę tynków renowacyjnych i wapienno-cementowych,

- zaprawa mineralna, tynk filcowany, zbrojony. Zaprawa tynkarska ma kolor starej bieli, jest plastyczna, łatwa do stosowania - ma dużą przyczepność. Biała lub barwiona w masie. Barwiona w masie może być zahydrofobizowana mikroemulsją silikonową lub scalona kolorystycznie laserunkowymi farbami silikonowo-wapiennymi.

Zużycie: 4 kg SP Top Q2/ Feinputz /m²

Impregnacja i malowanie tynków

Jeśli tynki mają być malowane po nałożeniu tynków i nałożeniu szpachlówki wyrównującej, należy odczekać (1mm na 1 dzień), aby zaprawy związały i zaimpregnować elewacje preparatem wzmacniającym i hydrofobizującym.

Zabezpieczenie powierzchni tynków preparatem hydrofobizującym

- preparat wzmacniająco-hydrofobizujący. Preparat wodorozcieńczalny, odporny na alkalia, o wysokiej zdolności wnikania w podłoże, wzmacniający i hydrofobizujący.

Zużycie: ok. 0,15 l Primer Hydro HF / Hydro Tiefengrund /m²

Malowanie tynków

- farba silikonowa najwyższej jakości, chroniąca tynk, pozwalająca oddychać podłożu, odporna na porastanie przez glony. Dzięki swojemu mikroporowatemu charakterowi jest bliska farbom mineralnym. Posiada wysoką przepuszczalność pary wodnej i dwutlenku węgla $\leq 0,05$ m, nie utrudnia reakcji karbonatyzacji, posiada dodatki glono i grzybobójcze, posiada efekt samooczyszczenia podczas deszczu.

Zużycie: ok. 0,35 Color LA / Siliconharzfarbe LA l /m² przy 2 krotnym malowaniu

INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:	PRACOWNIA PROJEKTOWO-BUDOWLANA „PROARCH” mgr inż. arch. LESZEK GAŁCZEWSKI
ADRES:	ul. SZANSA 14, 28-300 JĘDRZEJÓW
OBIEKT:	BUDYNEK KLASZTORU NA TERENIE ARCHIOPACTWA OO. CYSTERSÓW W JĘDRZEJOWIE – REMONT ELEWACJI WIRYDARZA
ADRES:	28-300 JĘDRZEJÓW, UL. KLASZTORNA 20
DZIAŁKA NR:	DZ. NR EWID. 260202_4.0003.10
INWESTOR:	ARCHIOPACTWO O.O. CYSTERSÓW W JĘDRZEJOWIE UL. KLASZTORNA 20

1.ZAKRES ROBÓT DLA CAŁEGO ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO:

II.1.ELEWACJA KLASZTORU:

- ustawienie rusztowań
- demontaż lub przełożenie istniejących instalacji elektrycznych i niskoprądowych –na elewacji
- demontaż daszków nad przyporami
- zbiicie tynków na całej powierzchni elewacji z wyjątkiem partii dobrze zachowanych
- naprawa rys
- splukanie powierzchni
- wzmocnienie ceglanego muru
- przymurowanie fragmentów wątku ceglanego lub kamiennego
- renowacja tynków
- założenie tynków zwykłych
- opracowanie powierzchni tynków
- impregnacja i malowanie
- naprawa daszków
- naprawa parapetów

2. WYKAZ ISTNIEJĄCYCH OBIEKTÓW BUDOWLANYCH:

- na działce inwestora istnieją pozostałe budynki zespołu zabytkowego Archiopactwa, jednakże w bezpośrednim sąsiedztwie nie występują inne obiekty.

3/ELEMENTY ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI , MOGĄCE STWARZAĆ ZAGROŻENIE BEZPIECZEŃSTWA I ZDROWIA LUDZI:

Na działce nie występują elementy mogące w sposób szczególny stwarzać zagrożenie niebezpieczeństwa i zdrowia ludzi. Ze względu na okres użytkowania działki, należy przed przystąpieniem do robót ziemnych i zewnętrznych instalacyjnych sprawdzić stan uzbrojenia terenu szczególnie w rejonie występowania kabli zasilających. Roboty odkrywkowe w rejonie występowania kabli wykonywać ręcznie pod nadzorem osoby uprawnionej, po uprzednim zgłoszeniu i wyłączeniu zasilania.

4/PRZEWIDYWANE ZAGROŻENIA WYSTĘPUJĄCE PODCZAS REALIZACJI ROBÓT BUDOWLANYCH:

1.1.Zagospodarowanie placu budowy:

Ze względu na zakres robót wymagane jest wygrodzenie terenu na którym prowadzone będą roboty - szczególnie dotyczy to ciągu pieszego do południowego wejścia do kościoła.

Drogi i ciągi piesz na placu budowy powinny być utrzymane we właściwym stanie technicznym. Nie wolno na nich składować materiałów, sprzętu lub innych przedmiotów. Drogi komunikacyjne dla wózków i taczek oraz pochylnie, po których dokonuje się ręcznego przenoszenia ciężarów nie powinny mieć spadków większych niż 10%. Przejścia i strefy niebezpieczne powinny być oświetlone i oznakowane znakami ostrzegawczymi lub znakami zakazu. Przejścia o pochyleniu większym niż 15 % należy zaopatrzyć w listwy umocowane poprzecznie, w odstępach nie mniejszych niż 0,40 m lub schody o szerokości nie mniejszej niż 0,75 m, zabezpieczone, co najmniej z jednej strony balustradą.

Balustrada składa się z deski krawężnikowej o wysokości 0,15 m i poręczy ochronnej umieszczonej na wysokości 1,10 m. Wolną przestrzeń pomiędzy deską krawężnikową a poręczą należy wypełnić w sposób zabezpieczający pracowników przed upadkiem. Strefa niebezpieczna, w której istnieje zagrożenie spadania z wysokości przedmiotów, powinna być ogrodzona balustradami i oznakowana w sposób uniemożliwiający dostęp osobom postronnym. Strefa ta nie może wynosić mniej niż 1/10 wysokości, z której mogą spadać przedmioty, lecz nie mniej niż 6,0 m.

Przejścia, przejazdy i stanowiska pracy w strefie niebezpiecznej powinny być zabezpieczone daszkami ochronnymi. Daszki ochronne powinny znajdować się na wysokości nie mniejszej niż 2,4 m nad terenem w najniższym miejscu i być nachylone pod kątem 45° w kierunku źródła zagrożenia. Pokrycie daszków powinno być szczelne i odporne na przebicie przez spadające przedmioty. Używanie daszków ochronnych jako rusztowań lub miejsc składowania narzędzi, sprzętu, materiałów jest zabronione.

Rozdzielnice budowlane prądu elektrycznego znajdujące się na terenie budowy należy zabezpieczyć przed dostępem osób nieupoważnionych.

Przewody elektryczne zasilające urządzenia mechaniczne powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniami mechanicznymi, a ich połączenia z urządzeniami mechanicznymi wykonane w sposób zapewniający bezpieczeństwo pracy osób obsługujących takie urządzenia.

Okresowe kontrole stanu stacjonarnych urządzeń elektrycznych pod względem bezpieczeństwa powinny być przeprowadzane, co najmniej jeden raz w miesiącu, natomiast kontrola stanu i oporności izolacji tych urządzeń, co najmniej dwa razy w roku, a ponadto:

- a) przed uruchomieniem urządzenia po dokonaniu zmian i napraw części elektrycznych i mechanicznych,
- b) przed uruchomieniem urządzenia, jeżeli urządzenie było nieczynne przez ponad miesiąc,
- c) przed uruchomieniem urządzenia po jego przemieszczeniu.

W przypadkach zastosowania urządzeń ochronnych różnicowoprądowych w w/w instalacjach, należy sprawdzać ich działanie każdorazowo przed przystąpieniem do pracy. Dokonywane naprawy i przeglądy urządzeń elektrycznych powinny być odnotowywane w książce konserwacji urządzeń. Należy zapewnić dostateczną ilość wody zdatnej do picia pracownikom zatrudnionym na budowie oraz do celów higieniczno - sanitarnych, gospodarczych i przeciwpożarowych.

Ilość wody do celów higienicznych przypadająca dziennie na każdego pracownika jednocześnie zatrudnionego nie może być mniejsza niż:

- a) 120 l – przy pracach w kontakcie z substancjami szkodliwymi, trującymi lub zakaźnymi albo powodującymi silne zabrudzenie pyłami, w tym 20 l w przypadku korzystania z natrysków,
- b) 90 l - przy pracach brudzących, wykonywanych w wysokich temperaturach lub wymagających zapewnienia należytej higieny procesów technologicznych, w tym 60 l w przypadku korzystania z natrysków,
- c) 30 l – przy pracach nie wymienionych w pkt. „a” i „b”.

Niezależnie od ilości wody określonej w pkt. „a”, „b”, „c” należy zapewnić, co najmniej 2,5 l na dobę na każdy metr kwadratowy powierzchni terenu poza budynkami, wymagającej polewania (tereny zielone, utwardzone ulice, place itp.)

Pracownikom zatrudnionym w warunkach szczególnie uciążliwych należy zapewnić:

- posiłki wydawane ze względów profilaktycznych,
- napoje, których rodzaj i temperatura powinny być dostosowane do warunków wykonywania pracy

Posiłki profilaktyczne należy zapewnić pracownikom wykonującym prace:

- związane z wysiłkiem fizycznym, powodującym w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny organizmu powyżej 1500 kcal u mężczyzn i powyżej 1 000 kcal u kobiet, wykonywane na otwartej przestrzeni w okresie zimowym; za okres zimowy uważa się okres od dnia 1 listopada do dnia 31 marca.

Napoje należy zapewnić pracownikom zatrudnionym:

- przy pracach na otwartej przestrzeni przy temperaturze otoczenia poniżej 10°C lub powyżej 25°C.

Pracownik może przyrządzać sobie posiłki we własnym zakresie z produktów otrzymanych od pracodawcy.

Pracownikom nie przysługuje ekwiwalent pieniężny za posiłki i napoje. Na terenie budowy powinny być urządzone i wydzielone pomieszczenia higieniczno – sanitarne i socjalne – szatnie (na odzież roboczą i ochronną), umywalnie, jadalnie, suszarnie oraz ustępy. Dopuszczalne jest korzystanie z istniejących na terenie budowy pomieszczeń i urządzeń higieniczno – sanitarnych inwestora, jeżeli przewiduje to zawarta umowa.

Zabrania się urządzania w jednym pomieszczeniu szatni i jadalni w przypadkach, gdy na terenie budowy, na której roboty budowlane wykonuje więcej niż 20 – pracujących.

W takim przypadku, szafki na odzież powinny być dwudzielne, zapewniające możliwość przechowywania oddzielnie odzieży roboczej i własnej. W pomieszczeniach higieniczno – sanitarnych mogą być stosowane ławki, jako miejsca siedzące, jeżeli są one trwale przymocowane do podłoża.

Jadalnia powinna składać się z dwóch części:

- a) jadalni właściwej, gdzie powinno przypadać co najmniej 1,10 m² powierzchni na każdego z pracowników jednocześnie spożywających posiłek,
- b) pomieszczeń do przygotowywania, wydawania napojów oraz zmywania naczyń stołowych.

W przypadku usytuowania pomieszczeń higieniczno – sanitarnych w kontenerach dopuszcza się niższą wysokość tych pomieszczeń, tj. do 2,20 m.

Na terenie budowy powinny być wyznaczone oznakowane, utwardzone i odwodnione miejsca do składowania materiałów i wyrobów. Składowiska materiałów, wyrobów i urządzeń technicznych należy wykonać w sposób wykluczający możliwość wywrócenia, zsunięcia, rozsunięcia się lub spadnięcia składowanych wyrobów i urządzeń.

Materiały drobnicowe powinny być ułożone w stosy o wysokości nie większej niż 2,0 m, a stosy materiałów workowanych ułożone w warstwach krzyżowo do wysokości nieprzekraczającej 10 – warstw.

Odległość stosów przy składowaniu materiałów nie powinna być mniejsza niż:

- a) 0,75 m - od ogrodzenia lub zabudowań,
- b) 5,00 m - od stałego stanowiska pracy.

Opieranie składowanych materiałów lub wyrobów o płoty, słupy napowietrznych linii elektroenergetycznych, konstrukcje wsporcze sieci trakcyjnej lub ściany obiektu budowlanego jest zabronione. Wchodzenie i schodzenie ze stosu utworzonego ze składowanych materiałów lub wyrobów jest dopuszczalne przy użyciu drabiny lub schodów.

Teren budowy powinien być wyposażony w sprzęt niezbędny do gaszenia pożarów, który powinien być regularnie sprawdzany, konserwowany i uzupełniany, zgodnie z wymaganiami producentów i przepisów przeciwpożarowych.

Ilość i rozmieszczenie gaśnic przenośnych powinno być zgodne z wymaganiami przepisów przeciwpożarowych.

W pomieszczeniach zamkniętych należy zapewnić wymianę powietrza, wynikającą z potrzeb bezpieczeństwa pracy. Wentylacja powinna działać sprawnie i zapewniać dopływ świeżego powietrza. Nie może ona powodować przeciągów, wyziewienia lub przegrzewania pomieszczeń pracy.

1.3. Roboty budowlano-montażowe

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót budowlano – montażowych:

- upadek pracownika z wysokości (brak zabezpieczenia obrysu stropu; brak zabezpieczenia otworów technologicznych w powierzchni stropu; brak zabezpieczenia otworów prowadzących na płyty balkonowe);

Przebywanie osób na górnych płaszczyznach ścian, belek, słupów, ram lub kratownic oraz na dwóch niższych kondygnacjach, znajdujących się bezpośrednio pod kondygnacją, na której prowadzone są roboty montażowe, jest zabronione.

Osoby przebywające na stanowiskach pracy, znajdujące się na wysokości co najmniej 1,0 m od poziomu podłogi lub ziemi, powinny być zabezpieczone balustradą przed upadkiem z wysokości.

Balustradami powinny być zabezpieczone:

- krawędzie stropów nieobudowanych ścianami zewnętrznymi,
- pozostawione otwory w ścianach (drzwiowe, balkonowe, szybów dźwigowych).

Otwory w stropach na których prowadzone są prace lub do których możliwy jest dostęp ludzi, należy zabezpieczyć przed możliwością wypadnięcia lub ogrodzić balustradą.

Przemieszczanie w poziomie stanowisko pracy powinno mieć zapewnione mocowanie końcówki linki bezpieczeństwa do pomocniczej liny ochronnej lub prowadnicy poziomej, zamocowanej na wysokości około 1,50 m wzdłuż zewnętrznej strony krawędzi przejścia. Wytrzymałość i sposób zamocowania prowadnicy, powinny uwzględniać obciążenie dynamiczne spadającej osoby.

W przypadku gdy zachodzi konieczność przemieszczenia stanowiska pracy w pionie, linka bezpieczeństwa szelek bezpieczeństwa powinna być zamocowana do prowadnicy pionowej za pomocą urządzenia samohamującego.

Długość linki bezpieczeństwa szelek bezpieczeństwa nie powinna być większa niż 1,50 m.

Amortyzatory spadania nie są wymagane, jeżeli linki asekuracyjne są mocowane do linek urządzeń samohamujących, ograniczających wystąpienie siły dynamicznej w momencie spadania, zwłaszcza aparatów bezpieczeństwa lub pasów bezpieczeństwa.

Osoby korzystające z urządzeń krzesełkowych, drabin linowych lub ruchomych podestów roboczych powinny być dodatkowo zabezpieczone przed upadkiem z wysokości za pomocą prowadnicy pionowej, zamocowanej niezależnie od lin nośnych drabiny, krzesła lub podestu.

Ponadto, należy ustalić rodzaje prac, które powinny być wykonywane, przez co najmniej dwie osoby, w celu zapewnienia asekuracji, ze względu na możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego.

Dotyczy to prac wykonywanych na wysokości powyżej 2,0 m w przypadkach, w których wymagane jest zastosowanie środków ochrony indywidualnej przed upadkiem z wysokości.

1.4. Roboty wykończeniowe

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót wykończeniowych:

- upadek pracownika z wysokości (brak balustrad ochronnych przy podestach roboczych rusztowania; brak stosowania sprzętu chroniącego przed upadkiem z wysokości przy wykonywaniu robót związanych z montażem lub demontażem rusztowania),

- uderzenie spadającym przedmiotem osoby postronnej korzystającej z ciągu pieszego usytuowanego przy budowanym lub remontowanym obiekcie budowlanym (brak wygrozdzenia strefy niebezpiecznej).

Roboty wykończeniowe zewnętrzne (elewacja budynku) mogą być wykonywane przy użyciu ruchomych podestów roboczych oraz rusztowań. Montaż rusztowań, ich eksploatacja i demontaż powinny być wykonane zgodnie z instrukcją producenta lub projektem indywidualnym. Osoby zatrudnione, przy montażu i demontażu rusztowań oraz monterzy podestów roboczych powinien posiadać wymagane uprawnienia.

Osoby dokonujące montażu i demontażu rusztowań obowiązane są do stosowania urządzeń zabezpieczających przed upadkiem z wysokości. Przed montażem i demontażem rusztowań należy wyznaczyć i wygrodzić strefę niebezpieczną. Rusztowania i ruchome podesty robocze powinny być wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem.

Odbiór rusztowania dokonuje się wpisem do dziennika budowy lub w protokole odbioru technicznego. W przypadku rusztowań systemowych dopuszczalne jest umieszczenie poręczy ochronnej na wysokości 1,00 m. Rusztowania z elementów metalowych powinny być uziemione i posiadać instalację piorunochronną. Rusztowania usytuowane bezpośrednio przy drogach, ulicach oraz w miejscach przejazdów i przejść dla pieszych, powinny posiadać daszki ochronne i osłonę z siatek ochronnych.

Stosowanie siatek ochronnych nie zwalnia z obowiązku stosowania balustrad. Roboty wykończeniowe wewnętrzne mogą być wykonywane z rusztowań składanych typu „Warszawa” (roboty tynkarskie, montażowe, instalacyjne) oraz drabin rozstawnych (roboty malarskie). Montaż rusztowań, ich eksploatacja i demontaż powinny być wykonane zgodnie z instrukcją producenta. Montaż i demontaż tego typu rusztowań może być przeprowadzony tylko i wyłącznie przez osoby odpowiednio przeszkolone w zakresie jego konstrukcji, montażu i demontażu. Rusztowania tego typu powinny być wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem.

Dopuszcza się wykonywanie robót malarskich przy użyciu drabin rozstawnych tylko do wysokości nieprzekraczalnej 4,0 m od poziomu podłogi. Drabiny należy zabezpieczyć przed poślizgiem i rozsunięciem się oraz zapewnić ich stabilność. W pomieszczeniach, w których będą prowadzone roboty malarskie roztworami wodnymi, należy wyłączyć instalację elektryczną i stosować zasilanie, które nie będzie mogło spowodować zagrożenia prądem elektrycznym. Przy ręcznej lub mechanicznej obróbce elementów kamiennych, pracownicy powinni używać środków ochrony indywidualnej, takich jak:

- gogle lub przyłbice ochronne,
- hełmy ochronne,
- rękawice wzmocnione skórą,
- obuwie z wkładkami stalowymi chroniącymi palce stóp.

Stanowiska pracy powinny umożliwić swobodę ruchu, niezbędną do wykonywania pracy.

1.5. Maszyny i urządzenia techniczne użytkowane na

placu budowy

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót budowlanych przy użyciu maszyn i urządzeń technicznych:

- pochwycenie kończyny górnej lub kończyny dolnej przez napęd (brak pełnej osłony napędu),
- potrącenie pracownika lub osoby postronnej łyżką koparki przy wykonywaniu robót na placu budowy lub w miejscu dostępnym dla osób postronnych (brak wygrozdzenia strefy niebezpiecznej),
- porażenie prądem elektrycznym (brak zabezpieczenia przewodów zasilających urządzenia mechaniczne przed uszkodzeniami mechanicznymi).

Maszyny i inne urządzenia techniczne oraz narzędzia zmechanizowane powinny być ontowane, eksploatowane i obsługiwane zgodnie z instrukcją

producenta oraz spełniać wymagania określone w przepisach dotyczących systemu oceny zgodności. Maszyny i inne urządzenia techniczne, podlegające dozorowi technicznemu, mogą być używane na terenie budowy tylko wówczas, jeżeli wystawiono dokumenty uprawniające do ich eksploatacji. Wykonawca, użytkującym maszyny i inne urządzenia techniczne, niepodlegające dozorowi technicznemu, powinien udostępnić organom kontroli dokumentację techniczną – ruchową lub instrukcję obsługi tych maszyn lub urządzeń.

Operatorzy lub maszyniści Żurawi, maszyn budowlanych, kierowcy wózków i innych maszyn o napędzie silnikowym powinni posiadać wymagane kwalifikacje.

Stanowiska pracy operatorów maszyn lub innych urządzeń technicznych, które nie posiadają kabin, powinny być:

- zadaszone i zabezpieczone przed spadającymi przedmiotami,

- osłonięte w okresie zimowym.

2. INSTRUKTAŻ PRACOWNIKÓW PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO REALIZACJI ROBÓT SZCZEGÓLNIE NIEBEZPIECZNYCH

Szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, przeprowadza się jako:

- szkolenie wstępne,
- szkolenie okresowe.

Szkolenia te przeprowadzane są w oparciu o programy poszczególnych rodzajów szkolenia.

Szkolenia wstępne ogólne („instruktaż ogólny”) przechodzą wszyscy nowo zatrudniani pracownicy przed dopuszczeniem do wykonywania pracy. Obejmuje ono zapoznanie pracowników z podstawowymi przepisami bhp zawartymi w Kodeksie pracy, w układach zbiorowych pracy i regulaminach pracy, zasadami bhp obowiązującymi w danym zakładzie pracy oraz zasadami udzielania pierwszej pomocy.

Szkolenie wstępne na stanowisku pracy („Instruktaż stanowiskowy”) powinien zapoznać pracowników z zagrożeniami występującymi na określonym stanowisku pracy, sposobami ochrony przed zagrożeniami, oraz metodami bezpiecznego wykonywania pracy na tym stanowisku. Pracownicy przed przystąpieniem do pracy, powinni być zapoznani z ryzykiem zawodowym związanym z pracą na danym stanowisku pracy. Fakt odbycia przez pracownika szkolenia wstępnego ogólnego, szkolenia wstępnego na stanowisku pracy oraz zapoznania z ryzykiem zawodowym, powinien być potwierdzony przez pracownika na piśmie oraz odnotowany w aktach osobowych pracownika.

Szkolenia wstępne podstawowe w zakresie bhp, powinny być przeprowadzone w okresie nie dłuższym niż 6 – miesięcy od rozpoczęcia pracy na określonym stanowisku pracy. Szkolenia okresowe w zakresie bhp dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, powinny być przeprowadzane w formie instruktażu nie rzadziej niż raz na 3 – lata, a na stanowiskach pracy, na których występują szczególne zagrożenia dla zdrowia lub życia oraz zagrożenia wypadkowe – nie rzadziej niż raz w roku. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach operatorów żurawi, maszyn budowlanych i innych maszyn o napędzie silnikowym powinni posiadać wymagane kwalifikacje.

Powyższy wymóg nie dotyczy betoniarek z silnikami elektrycznymi jednofazowymi oraz silnikami trójfazowymi o mocy do 1 KW.

Na placu budowy powinny być udostępnione pracownikom do stałego korzystania, aktualne instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy dotyczące:

- wykonywania prac związanych z zagrożeniami wypadkowymi lub zagrożeniami zdrowia pracowników,
- obsługi maszyn i innych urządzeń technicznych,
- postępowania z materiałami szkodliwymi dla zdrowia i niebezpiecznymi, 18
- udzielania pierwszej pomocy.

W/w instrukcje powinny określać czynności do wykonywania przed rozpoczęciem danej pracy, zasady i sposoby bezpiecznego wykonywania danej pracy, czynności do wykonywania po jej zakończeniu oraz zasady postępowania w sytuacjach awaryjnych stwarzających zagrożenia dla życia lub zdrowia pracowników.

Nie wolno dopuścić pracownika do pracy, do której wykonywania nie posiada wymaganych kwalifikacji lub potrzebnych umiejętności, a także dostatecznej znajomości przepisów oraz zasad BHP.

Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują odpowiednio kierownik budowy (kierownik robót) oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu obowiązków.

3. ŚRODKI TECHNICZNE I ORGANIZACYJNE ZAPOBIEGAJĄCE NIEBEZPIECZEŃSTWOM WYNIKAJĄCYM Z WYKONYWANIA ROBÓT BUDOWLANYCH.

Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują odpowiednio kierownik budowy (kierownik robót) oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu obowiązków. Nieprzestrzeganie przepisów bhp na placu budowy prowadzi do powstania bezpośrednich zagrożeń dla życia lub zdrowia pracowników.

-przyczyny organizacyjne powstania wypadków przy pracy:

- a) niewłaściwa ogólna organizacja pracy
- 1) nieprawidłowy podział pracy lub rozplanowanie zadań,
- 2) niewłaściwe polecenia przełożonych,
- 3) brak nadzoru,

- 4) brak instrukcji posługiwania się czynnikiem materialnym,
- 5) tolerowanie przez nadzór odstępstw od zasad bezpieczeństwa pracy,
- 6) brak lub niewłaściwe przeszkolenie w zakresie bezpieczeństwa pracy i ergonomii,
- 7) dopuszczenie do pracy człowieka z przeciwwskazaniami lub bez badań lekarskich;

b) niewłaściwa organizacja stanowiska pracy: 19

- 1) niewłaściwe usytuowanie urządzeń na stanowiskach pracy,
 - 2) nieodpowiednie przejścia i dojścia,
 - 3) brak środków ochrony indywidualnej lub niewłaściwy ich dobór
- przyczyny techniczne powstania wypadków przy pracy:

a) niewłaściwy stan czynnika materialnego:

- 1) wady konstrukcyjne czynnika materialnego będące źródłem zagrożenia,
- 2) niewłaściwa stateczność czynnika materialnego,
- 3) brak lub niewłaściwe urządzenia zabezpieczające,
- 4) brak środków ochrony zbiorowej lub niewłaściwy ich dobór,
- 5) brak lub niewłaściwa sygnalizacja zagrożeń,
- 6) niedostosowanie czynnika materialnego do transportu, konserwacji lub napraw;

b) niewłaściwe wykonanie czynnika materialnego:

- 1) zastosowanie materiałów zastępczych,
- 2) niedotrzymanie wymaganych parametrów technicznych;

c) wady materiałowe czynnika materialnego:

- 1) ukryte wady materiałowe czynnika materialnego;

d) niewłaściwa eksploatacja czynnika materialnego:

- 1) nadmierna eksploatacja czynnika materialnego,
- 2) niedostateczna konserwacja czynnika materialnego,
- 3) niewłaściwe naprawy i remonty czynnika materialnego.

Osoba kierująca pracownikami jest obowiązana:

- organizować stanowiska pracy zgodnie z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy,
- dbać o sprawność środków ochrony indywidualnej oraz ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem,
- organizować, przygotowywać i prowadzić prace, uwzględniając zabezpieczenie pracowników przed wypadkami przy pracy, chorobami

zawodowymi i innymi chorobami związanymi z warunkami środowiska pracy,

- dbać o bezpieczny i higieniczny stan pomieszczeń pracy i wyposażenia technicznego, a także o sprawność środków ochrony zbiorowej i ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem,

Na podstawie:

- oceny ryzyka zawodowego występującego przy wykonywaniu robót na danym stanowisku pracy
- wykazu prac szczególnie niebezpiecznych,
- określenia podstawowych wymagań bhp przy wykonywaniu prac szczególnie niebezpiecznych,
- wykazu prac wykonywanych przez co najmniej dwie osoby,
- wykazu prac wymagających szczególnej sprawności psychofizycznej

kierownik budowy powinien podjąć stosowne środki profilaktyczne mające na celu:

- zapewnić organizację pracy i stanowisk pracy w sposób zabezpieczający pracowników przed zagrożeniami wypadkowymi oraz oddziaływaniem czynników szkodliwych i uciążliwych,
- zapewnić likwidację zagrożeń dla zdrowia i życia pracowników głównie przez stosowanie technologii, materiałów i substancji nie powodujących takich zagrożeń.

W razie stwierdzenia bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia pracowników osoba kierująca, pracownikami obowiązana jest do niezwłocznego wstrzymania prac i podjęcia działań w celu usunięcia tego zagrożenia.

Pracownicy zatrudnieni na budowie, powinni być wyposażeni w środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze, zgodnie z tabelą norm przydziału środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego opracowaną przez pracodawcę.

Środki ochrony indywidualnej w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa użytkowników tych środków powinny zapewniać wystarczającą ochronę przed występującymi zagrożeniami (np. upadek z wysokości, uszkodzenie głowy, twarzy, wzroku, słuchu).

Kierownik budowy obowiązany jest informować pracowników o sposobach posługiwania się tymi środkami.

Podstawa prawna opracowania:

- ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (t. jedn. Dz.U. z 1998 r. Nr 21 poz.94 z późn.zm.)
- art.21 „a” ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2000 r. Nr 106 poz.1126 z późn.zm.)
- ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz.U.Nr 122 poz.1321 z późn.zm.)
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 27 sierpnia 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz szczegółowego zakresu rodzajów robót budowlanych, stwarzających zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi (Dz.U. Nr 151 poz.1256)
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie szczególnych zasad szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U.Nr62 poz. 285)
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie rodzajów prac wymagających szczególnej sprawności psychofizycznej (Dz.U.Nr 62 poz. 287)
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie rodzajów prac, które powinny być wykonywane przez co najmniej dwie osoby (Dz.U.Nr 62 poz. 288)
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie uprawnień rzeczoznawców do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, zasad opiniowania projektów budowlanych, w których przewiduje się pomieszczenia pracy oraz trybu powoływania członków Komisji Kwalifikacyjnej do Oceny Kandydatów na Rzeczoznawców (Dz.U.Nr 62 poz. 290)
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie profilaktycznych posiłków i napojów (Dz.U.Nr 60 poz. 278)
- rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U.Nr 129 poz. 844 z późn.zm.)
- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 20 września 20001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych (Dz.U.Nr 118 poz. 1263)
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu (Dz.U.Nr 120 poz. 1021)
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz.U.Nr 47 poz. 401).

Opracował:

mgr inż. arch. Leszek Gałczewski

